

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főmunkatár.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

Az osztrák leszámolás.

Ki kívánsi többé az osztrák reichsrath jövő-menésére? Holnap ismét együtt lesznek a bécsi Walhalla hősei, a kik irtóztos végnélküli viaskodásban mindennap újra elesnek és minden éjjel újra feltámadnak.

tornyának kiépítését bizni kívánja. A bizottság még talán szép tervekét is fog készíteni holmi égbenyuló toronycsúsról, ámde közben a kormány semmikép nem bír gátat vetni az obstrukciónál munkának, mely az épület meglevő alapjait is szét-hányja, mert a német oppozíció legelső feltételét, a nyelvrendeletek előleges megszüntetését Thun gróf sem meri teljesíteni.

sainak értékétől. De bizonyosnak látszik az az egy, hogy még Ausztria belső bonyaldalmainak alkotmányos elintézésére sem lehet módot találni, annál kevésbé a Magyarországgal való kiegyezési kötések alkotmányos befejesésére.

A Lepsényi ügy. A néppárt tudvalegöl az a szerencsétlen eszmével foglalkozik, hogy a Lepsényi megveretésnek ügyéből minden áron komoly affárr csináljon. A néppárt június 5-én tartandó értekezletén fog ez ügyben tanácskozni, ha ugyan addig észre nem tér s be nem látja, hogy a Lepsényi vesztett ügyének felkarolása csak a néppárt kárára lehet.

ifjúság beteken azt erre készül, ebben gyakorolja magát, mert hát ki kell tenni az iskola becsületét. A tanulás ezen időben — ép vizsgák előtt — nem lehet valami sikeres. Magok a tanárok is bizonyos elnézést fognak tanusítani az olyan ifjak iránt, a kik kitűnnek a tornában s elmaradnak egy-egy tudományban.

Lehet, hogy ebben a tekintetben némi változás fog most bekövetkezni, és a Nibelungok kissé megszelídült sárkányja ismét a német furor tüzét fogja okádni. A gráci községtanács feloszlata szörnyen felbőszítette a német ellenzék radikálisabb részét, mely éppen az erdőkösoruzott szép Stiriából és a Mura kies partjai mellől toborzva legfanatikusabb híveit. A Thun-kormány ez erélyes fellépése Ausztriának második német városában egyszerűben meggyőzötte a német pártokat arról, hogy a keztyűs kéz is kemény ökölrel fordulhat felejük és az új kormány mézes-mázos biztosítási más nem jelentik a német érzékenységnek különös tekintetbevétele. Érthető volna, ha ugy okoskodnának, hogy saját mulatozásukra is csak a legkérdelhetlenebb oppozíció fizeti ki magát.

Mikép is fog hozzá az osztrák miniszterelnök ur és mit akar vele elérni? A nyelvrendelet miatt nem tud eljutni a nyelvkérdés tárgyalásához; a nyelvkérdés miatt nem tud eljutni a kiegyezési javaslat tárgyalásához; de ha valamely égi esoda még oda is segítené, hogy a kiegyezési javaslatok bizottsági tárgyalása megtörténjen, csak az következne be, hogy az osztrák pártok egyértelműsége az egész kiegyezésnek már a bizottságban nyakát szegné. Hát talán ilyen odisszeusi uton a teljes parlamenti elintézés is gondol elérhetni, még pedig a kitűzött nagyon rövid határidőre? Ha Thun grófnak hirdetett szándékát komolyan lehetne venni, megazt gondolnók, hogy az osztrák miniszterelnök az olyan furán összevisszakévert reichsrathi bizottságban egy pártatlan archimedesi emeltyűt fedezett fel, melylyel egyszer Babel tornyát lehet az égig építenie, máskor Szemiramis függő kertjét lehet a felhők fölé borítani, és mindenféle olyan levegő-beli csodát lehet alkotnia, melynek a földön se alapja, se támasza nincsen. Ah pedig a kiegyezési kérdés ma igazában egy a föld mélyeségéből felszakadt curtiusi örvény, melyet ha az államférfiak hősies és gyors elszánása idején be nem töm, maga az állam összeomolhatik folyton terjedő nyílása fölé.

Budapest, május 31. A képviselőház holnap, június 1-én déli 12 órakor ülést tart. Az osztrák pénzügyminiszter, mint Bécsből távirják, holnap terjeszti be a czukor-és fogyasztási adókra vonatkozó javaslatokat. Ugyancsak holnap terjeszti be az osztrák pénzügyminiszter a király-levél elterjesztéséről szóló törvényjavaslatot is. Ez utóbbi és az előbbi javaslatok közt politikai szempontból összefüggés lévén, egyidejűleg kell törvénynyvé állniuk. Minthogy a magyar képviselőház is ülést tart holnap délután, alkalmasint a magyar pénzügyminiszter is be terjeszti a czukor-és szeszfogyasztási adókra vonatkozó törvényjavaslatokat.

A Pártértekezlet. A függetlenségi és 48-as párt e hó 6-án délelőtt 10 órakor értekezletet tart Kossuth Ferencz elnökele alatt. Közéletünk. A pünkösdi ünnepek alatt megtartották ország-szerte az ifjúsági tornaversenyeket. Mert hát nyilvános versengésre állítjuk ki ma már a zsege ifjúságot, a melynek testi nevelésével pedig hosszú évtizedeken át épenséggel semmit sem törődtek. A kiállítás estendejében pláne egy helyre gyűjtöttük össze, az ország fővárosába valamennyi középiskola tanulóit, hogy itt, ugy szólván az egész nemzet személtárára versenyzzenek.

A tornát és az atletikai sportot úgy szokták feltüntetni, mint a régi klasszikai népek egyik nevelési módját. Pedig ez nem felel meg a teljes valóságnak. A görögök nagy sulyt fektettek a gimnasztikára, de a szigorú fellépésű rómaiak nagyon elítélték. Még a császári Rómában is, mikor igen erős volt már a görög befolyás, a régi jó erkölcsök hanyatlásának tudták be azt, ha az ifjúság athlétaságra adta magát. A régi ifjak meghalni tudtak a hazáért, ezek az atletikák csak versenyek! Ezért az elpuhultság jelének tekintették a gimnasztikát. Seneca azt mondja az atletikáról, hogy «előttek voltak és izadás között töltik el, testök hizáltak, lelkök durva és elhanyagolt, s művészetük olajból és piszkából áll.» (Epistola 15. 3. Ez utóbbi megjegyzés arra vonatkozik, hogy testöket olajjal kenték be a küzdelemhez.) Plinius falánkságot vet a szemükre s azt a lovakéhoz hasonlítja (XVIII. 63). S ellenök nyilatkozik még Galeus is, korának leghíresebb orvosa. Szerinte életök «folytonos evés, alvás, porban és sárban fetrengés változata, a kik a mellett diétáról is mernék beszélni, pedig nem értenek hozzá. A gimnasztika lustává, álmosává teszi az ifjakat, sokan elhízának, hogy lélekben is alig bírnak.» Sőt a nagy orvos oly kiemeltet az atletikával szemben, hogy a közügyek intézésére teljesen alkalmatlannak tartja őket. «Pontos ügyeket — ugy mond — inkább disznókra kellene bízni, mint reájuk.» Mindebben sok a túlzás. De kétségtelen bizonyítéka annak, hogy Rómában egész Néro koráig nem nagy tiszteletben állott az athlétaság.

Akarmi ténpióban fog is hát folyoi az elmaradhatlan obstrukció, az unalmasság agóniájába fog esni és a nagy semmiben fog elvégeződni. Vagyis a kormány, ha nem fogja a képviselőházat végleg feloszlatni, mindenesetre egy új elnapolással a 14. szakasz árkába dobjá majd bele. Folytatni fogják most a nyelvitvit, melyet a delegációk közébejött ülészése megszaktított, és há jól megyen a dolog, eljuthatnak ama nyelvbizottság megválasztásáig, melyre a kormány Babel

hogy ilyen heves lelkületű asszonyok, mint ő, mindig az érzés szélső vételei közt mozognak. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni. Volt Antonianak egy udvarlója, a ki hosszú ideig ostromolta szerelmével. Antonia szívét érintetlenül hagyta ez a férfiú és félig nevetve, félig haragosan, de nem minden kacsérság nélkül fogadta szerelmi vallomását. Reményt sohasem nyujtott neki, de a kacsérságban, a melyet kifejtet, a férfiú mégis a remény egy sugárát vélte megpillanthatni. Ernye Pétert, az udvarlót a sikertelen ostrom módjától elkeserítette.

Ellenségem? Ugyan ki lehet az? — Dr. Banyai Simon, a járóorvos. — Ugyan? Mi baja van annak velem? — Multkor véletlenül önöl volt szó. Bizalmas lehetek? — Kérem, érdekel — mondá a hölgy és érzé, hogy arca kipirult. — Soha nőről még így nem beszéltek. Rendre is utasítottam. — Mit beszélt? — Szinte félek megmondani. — Ne kiozsa már a kíváncsiságomat. — Először is szépségéről volt szó. Mondhatom, hogy egyáltalában nincs atól elragadtatva. Azt mondta, hogy ön seprőlös és s mesterségesen tűntette el arcáról a foltokat. Ó orvos — ugy mond — és szakértő ebben. — Hazugság — pattant föl Antonia — soha kenőcs nem érintette az arcomat. Főlkelt s egy tikór elé állt. Kissé megdőbönt, mert kis léány korában csakugyan seprőlös volt, hanem a seprőlök magoktól multak el. De magában gondolta, hogy mégis éles szemre lehet az orvosnak, ha ilyen is kitalál. — De ez csak hagyján — folytát az udvarló — a sértő megjegyzés ott kezdődött, a mikor a jelleméről beszélt. — Ez csakugyan vakmerőség! Mit tud ő a jelleméről? — Azt állítja — de kérem ne haragudjék, hogy elmondom — azt állítja, hogy nem szereti azokat a nőket, a kik érdekházaságot kötnek és ugy szólván eladják magokat. Antonia a felháborodás némává tette egyideig. A vér mind az arcába szökött és szíve hevesen dobogott. — Hitványság! — mondá végre, miután kissé megnyugodott. Ernye elérte a célját. A nő szívében fölébresszette a gyűlöletet az orvos iránt s egyebet nem akart. Azonl Antonia szinte beteges érdeklődéssel kezdett az orvosról beszélni, ha Ernye meglátogatta. Ez viszont nem szűnt meg mindig új meg új sértő nyilatkozatokkal tenni, a melyeket az orvosnak imputált, de a miből persze egy szó sem volt igaz.

Viszont az orvosnak, a kivel barátságban volt, egyre-másra vitte a híreket a nőről, mondván, hogy Antonia a legnagyobb megvetéssel nyilatkozik mindíg róla. Az orvos nevetett, vállalt vont és eleintlen értetlenül hagyta. De később őt is bosszantani kezdte a dolog és egyre dühösebb lett. — Mit akar az a nő? — gondolta, a mikor egyedül volt — sohasem bántottam. Még csak meg sem gyogyítottam s mégis haragszik rám. Mikor Ernye ismét új hírekkel jött hozzá, képeből kikelve mordult rá: — Ki ne ejtsd többet ennek a nőnek a nevét. Közönyös életlen, akár mi véleményem van rólam. Kérlek, kímélj meg. De a mikor kidühöngte magát, mosolyogva mondá: — Te Péter. Tudod, mi lehet ennek a nagy ellenszenvnek az oka? — Ugyan mi? — Az, hogy az a nő szerelmes belém. Péter kerekre nyílt szemekkel nézett rá — Megbolondultál doktorom? — Fiam, ez a szerelm logikája. — Ez ugyan kitűnő következtetés. — Tízet merek egy ellen tenni, hogy ez az asszony engemet szeret. Miért timentne ki épen engem a gyűlöletével? Az asszonyi logika nagyon sajátságos. Ily hevesen nem nyilatkozik meg a gyűlölet, ha egy másik, rejtejt, vagy tiltott érzés nem lappang alatta. Most Ernyeint volt a megdöbbenés sora. Amor logikájára alapította a haditervét, mert a hölgy aza, hogy a gyűlöletet oly hűségeen közvetítette, sokkal bizalmasabb és közlékenyebb volt hozzá. Most az orvos is a szerelm logikáját emlejtette, a mitől erősen megjéjt és félt, hogy túllött a célzon. A szerelmnek kiszámíthatlan fordulatát lehetnek — gondolta — és logikája meg épen bolondos. Jó lesz a haditervet megváltoztatni.

Az özevgyi jog. A magyar általános polgári törvénykönyv tervezetét előkészítő bizottság e hó 28-án Erdély Sándor igazságügyminiszter elnöksével tartotta XI. teljes ülését. Napirendem volt a következő kérdés megvitatása: «Az özevgyi jogköröket melyek alabban és minő terjedelemben tartassák fenn és kiterjesztendő-e a jövőre is?» Az özevgyi haszonélvezet vagy özevgyi jog ma jogkban az özevgyi nőnek az a joga, melynel fogja őt elhunyt férje azon javából, melyeket nem tulajdonul öröklő, özevgyiségre idejére lakás, tartás, újabb férjhezmenetele esetén pedig kihazásítás illeti. Az özevgyi nő tehát mindaddig, míg ezen joga az arra jogosultak — jelenlegi jogunk szerint csak a leszármazók — áltai nem korlátoztatik, az elhunyt férje egész hagyatékában benn maradhat. Az özevgyi nő ezen joga hazai jogunk négy intézménye, mely Werbőczyben a jobbjogokra nézve részben eltérően az 1840. VIII. t. cz-ben, végre az ideiglenes törvénykezési szabályok 16. §-ában nyerte rendezését. Az özevgyi jog rendeltetése, hogy az özevgyi férje halála után is megfelelő gondoskodásban részesíttessek.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. Vidámsággal s tavaszi hangulattal köszöntött be a május. A bokrok már tete voltak rügyekkel, a fák virágokkal, a mezők színnel és illattal. Mintha ez egész természet csevegni kezdett volna a visszatért émelet madarakkal s regélt volna új dextről, boldogságról, virágakadásról és ujjazületestől. Csak egy teremtes volt a világon, a ki nem értült a tavasz ezer bájjának. Egy fiatal özevgyi volt ez, a ki már egy év előtt tette le a házasságot. Ez azonban nem fejezte ki az igazi érzést, a mely szívében lakozott. Szülői kényszer folytán ment férjhez, szerelem nélkül s egész házassága alatt a szíve hűsége s érintetlen maradt. Férje egyike volt ama viveuroknak, a kik mindenkivel inkább foglalkoznak, mint a feleségeikkel. Gazdagsággal és pompával vette körül, de aztán egyébbel nem törődött, hanem járt a maga örömei és szórakozásai után. Ellenkezéleg: volt egy férfi a világon, a ki szinte egész szenvedélyességgel gyűlölt. A környék járó-orvosa: Banyai Simon volt ez. A harag és gyűlölet érzése csodálatos módon keletkezett benne, de oly erővel nyilatkozott meg, hogy szinte szédülni kezdett, ha társaságban véletlenül találkozott vele. Ez pedig gyakran megtörtént. Az orvost a környéken mindenki kedvelte s nem volt valamire való társas özevgyivel, a hová az orvos is, őt is meg nem hívták volna. Ilyenkor mindig kerültek egymást. Az orvos udvariasan, de elég érthetően és világosan árulta el, hogy Cameri a hölgy iránta táplált érzelmét, azonban semmi kedvet nem mutatott, hogy azt megváltoztassa. Ladányi Antonia — ez volt a hölgy neve — ezt titokban igen rossz néven vette tőle. Mind a mellett ez a gyűlölet sokkal jobban foglalkoztatta, mint sok más nőt a szerelem, a mint-

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni. Volt Antonianak egy udvarlója, a ki hosszú ideig ostromolta szerelmével. Antonia szívét érintetlenül hagyta ez a férfiú és félig nevetve, félig haragosan, de nem minden kacsérság nélkül fogadta szerelmi vallomását. Reményt sohasem nyujtott neki, de a kacsérságban, a melyet kifejtet, a férfiú mégis a remény egy sugárát vélte megpillanthatni. Ernye Pétert, az udvarlót a sikertelen ostrom módjától elkeserítette.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni. Volt Antonianak egy udvarlója, a ki hosszú ideig ostromolta szerelmével. Antonia szívét érintetlenül hagyta ez a férfiú és félig nevetve, félig haragosan, de nem minden kacsérság nélkül fogadta szerelmi vallomását. Reményt sohasem nyujtott neki, de a kacsérságban, a melyet kifejtet, a férfiú mégis a remény egy sugárát vélte megpillanthatni. Ernye Pétert, az udvarlót a sikertelen ostrom módjától elkeserítette.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni. Volt Antonianak egy udvarlója, a ki hosszú ideig ostromolta szerelmével. Antonia szívét érintetlenül hagyta ez a férfiú és félig nevetve, félig haragosan, de nem minden kacsérság nélkül fogadta szerelmi vallomását. Reményt sohasem nyujtott neki, de a kacsérságban, a melyet kifejtet, a férfiú mégis a remény egy sugárát vélte megpillanthatni. Ernye Pétert, az udvarlót a sikertelen ostrom módjától elkeserítette.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni. Volt Antonianak egy udvarlója, a ki hosszú ideig ostromolta szerelmével. Antonia szívét érintetlenül hagyta ez a férfiú és félig nevetve, félig haragosan, de nem minden kacsérság nélkül fogadta szerelmi vallomását. Reményt sohasem nyujtott neki, de a kacsérságban, a melyet kifejtet, a férfiú mégis a remény egy sugárát vélte megpillanthatni. Ernye Pétert, az udvarlót a sikertelen ostrom módjától elkeserítette.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni.

Amor logikája. Irta: Timár Szaniszló. De mi volt hát a forrása ennek a kölcsönös gyűlölködésnek, a mely Antonianának annyit titkos kerésű órat szerzett? Egy inceskedő szellem szállta meg mindkettőt, a mely könnyörtelenül szította a gyűlöletet köztük és nem szűnt meg munkálkodni.

Az özegei jog intézményének elvi helyességét és cseleszerűségét illetőleg megoszlanak a nézetek.

Dr. Schwarz Gusztáv, mint az örökösök jog szerkesztőjének és előadójának állapítja az özegei jog használatát...

Oberschall Adolf kuriai tanácselnök helyesli azt, hogy az özegei jog szabályozásánál a mai jog állapontjára vezessenek ki alapul.

Dr. Nagy Ferenc egyetemi tanár a nő özegei jogát lényegében fentartandónak véli némi javítással, hogy a mai arbitráris megállapítás ingadozása megszűnjék.

Dr. György ügyvéd, az ügyvédi jog fentartandóknak véli úgy, hogy ha leszármazók vannak, az özegei jog a hagyatéki felelőse, használatát halálai vagy utólagos jogra terjesztendő.

Dr. Schwarz Gusztáv egyetemi tanár konstátálja, hogy a bíróságnak a lényegében az özegei jognak, mint használatának megállapításában egyetért, s hogy már nincs ellenérvelény az állgában való kielégítés mellett.

Washington, május 31. Miles tábornok a vezérkarral tegnap este elutazott. Key-West, május 31. A Florida gőzhajó visszatért ide, miután sikerült neki 400, Lares tábornok parancsnoksága alatt álló kubaik, a kik nagymennyiségű fegyverrel és löszrel indultak el Tampából, Kubán partra szállítani.

Key-Westből érkezett jelentés azt mondja, hogy biztos az, hogy a szállító hajóhad Cap-Maisiba, Kuba legkeletibb részébe megy. Ott fogják elhatározni azt, hogy a haderőt Santiago de Kubában vagy pedig Porto-Rikóban szállítsák-e partra. Ha időközben Schleynek sikerülne Cervera hajóraját megsemmisítenie, ebben az esetben az expedíció Porto-Rikóba menne.

A helyzet a Filippini szigeteken. Hongkong, május 31. A Reuter-ügynökség manila tudósítója írja e hó 27-ikéről: Az amerikaiak Manilát előbb semmire sem szállítják meg, a míg a csapatok Amerikából meg nem érkeznek.

A háboru.

Ma már kétségtelen, hogy Spanyolország és az Egyesült-Államok közt kiőrt háború szorra fog nyulni. Ez nem csoda. E a háború egészen más-ként folyik, mint az európai háborúk folynak.

Napról napra határozottabb formában merül fel az a hír, hogy az Egyesült-Államok és Anglia szövetkezni fognak a háboru tartalmára. A Daily Telegraph-nak az Angliával való szövetségéről szóló jelentését sem a külügyminisiteriumban, sem az angol nagykövetségen nem erősítik ugyan meg, ellenben az Egyesült-Államok és Anglia között való viszonyossági szerződésre vonatkozó tárgyalás majdnem befejeződött.

Tegnap kezdték meg Tampában a csapatoknak hajóra való szállítását. Állítólag Sant-Jagóba huszezer embert akarnak szállítani, kikkel Blanco tábornok csak tízezerrel tud szembeállítani. Hír szerint a felkelők egyidejűleg szárazföldi akciót fognak kezdeni. Sennor Gualads, a felkelők kiűldötte Washingtonban kijelentette, hogy a sant-jagói védőműveket ezek nemrégben helyrekezték karba. Az expedíció a déli tartományokból való, a forró klímához hozzá szokott emberekkel áll. (N. Fr. Pr.)

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Washington, május 31. Miles tábornok a vezérkarral tegnap este elutazott. Key-West, május 31. A Florida gőzhajó visszatért ide, miután sikerült neki 400, Lares tábornok parancsnoksága alatt álló kubaik, a kik nagymennyiségű fegyverrel és löszrel indultak el Tampából, Kubán partra szállítani.

Key-Westből érkezett jelentés azt mondja, hogy biztos az, hogy a szállító hajóhad Cap-Maisiba, Kuba legkeletibb részébe megy. Ott fogják elhatározni azt, hogy a haderőt Santiago de Kubában vagy pedig Porto-Rikóban szállítsák-e partra. Ha időközben Schleynek sikerülne Cervera hajóraját megsemmisítenie, ebben az esetben az expedíció Porto-Rikóba menne.

A helyzet a Filippini szigeteken. Hongkong, május 31. A Reuter-ügynökség manila tudósítója írja e hó 27-ikéről: Az amerikaiak Manilát előbb semmire sem szállítják meg, a míg a csapatok Amerikából meg nem érkeznek.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Madrid, május 31. A képviselőház az evést és esztűpénz kivételének eltávolításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Nézett jobbra, nézett balra, kereste a menekülés eszmeifonalát, de megmílt tisztán gondolkodhatott volna, az orvos megszólalt: — Bocsnát, asszonyim! Kerestem valakit, a ki bejelenthetné volna. De most már fölösleges. — Pedig az illet az követelte volna... — Lehet, hogy illemszabályokba ütök az, hogy most itt vagyok, nagyságos asszonyom, de tassa... az ember gyöngye, aztán hiszem nekül sem vagyok egészen. Biztosan tudom, hogyha megmagyarozom... Semmiféle magyarázat nem kérek. Nem vagyok kívánsi ellenérvelények ókara. Ön kitűntetett engem a gyűlöletével, hogy miért, azt nem tudatom. De megis méltatlannak tartom, hogy a ragalomtól sem riadt vissza. — En ragalmatlan? — Csak nem fordul a tagadás ócska fogásához? Ez csak tetézze az egészét. — Semmit sem akarok tagadni. Azért jöttem, hogy végre valahára tisztába hozzan a dolgot. Tudomásom van róla — és itt kezdődik az ön tévedése — hogy épen ön az, a ki rólam épen-séggel nem hízegő nyilatkozatot tett. Kerestem a hibát magamban, de tudtommal nem szolgáltam rá. Őszintén megvallom, nem is hittem eleinte, de Erneyi annyira esküözött, hogy ön gyűlöl, hogy nem lehetett tovább kétkednem benne. — Erneyi? — kérde a hölgy hirtelen s a gyamu egyszerre lobot vetett benne. — Erneyi? — ismételte mintegy magában — de hiszen... Kérem foglaljon helyet. — Az orvos bámulva ült le és nem tudta mire magyarázni ezt a gyors kedélyhullámzat. Mindamélt a melegség egy neme szállta meg, mikor látta, hogy a nő vele szemben ül le és nyíltan, mintegy nekibátorodva nézett a szemébe. — Azt méltoztatolt rám mondani, — kezdte a hölgy a fölhamadt gyamu alapján és elhatározta, hogy mindent elmond, — hogy szepiömet mesterségesen tüntettem el. Nos hát, kislány koromban igenis szepiö voltam. Kinek mi köze hozzá? Mit avatokozik ön az én szepiömbre? Azt is mondta, hogy érékzházasságot kötöttem, hogy eladtam magamat, hogy üzletet csináltam saját magamból...

— Ki mondta mindent önnek? — Mindegy akáki mondta. — Nem, nem. En azonban a forrásnál kezdtem, — telefély gyorsan a férfi — talán gyorsabban értjük meg egymást, ha ön is megnevezi a forrást. — Nos hát Erneyi Péter. — Az orvos kacagni kezdett. Nevetése oly természetes és őszinte volt. A hirtelen támadt jókedv oly elemi erővel tört ki rajta, hogy a derültég szelleme ellenhatároltan erővel ragadta meg a hölyget és csakhamar oly jóízűt kaczagott mindkettő egymás szemébe, mintha soha a gyűlölet démona nem kísértett volna közöttük. Mikor kissé lecsillapodtak, az orvos megjegyezte: — Nem gondolja, hogy a mi kölcsönös gyűlölködésünk közös forrásból ered? Most már csakugyan a dolog lényegéhez értek. Megindult köztük az eszmecsere, azzal a röpke könnyedséggel, a mely férfi és nő között, különösen ha mindkettő fiatal és elmes, oly könnyen keletkezik. A vidámság jótékony nemtoje is itt volt, a mely kedélyessé is tette a kölcsönös felvilágosítást. — Ez esemény után harmadnapra közös megbeszélés folytán Erneyi Péter két levélték kapott a postán. Az egyiket Antonia írta, a melyben megiltotta neki, hogy megiltogassa. A másik az orvostól származott s a következő passzus fordult elő benne: „Köszönöm neked, hogy rágalmatzáld a nagysága előtt. Nagyobb szolgálattal tétél nekem, mint képzeld. Alkalmat adtal, hogy e páralán kedélyű hölgy igazi jellemével megismerkedhessem és azt hiszem, magam is igazi mivoltomban tüntem föl eiole.” — No ezt tapintatosan elintéztem — mormogá Erneyi kétségbeesve. Ezeket ugyan ószérálgalmam szepén! Bah — tévé hozzá azután magam magat vigasztalva. — Amor logikájára alapítottam a hadi tervemet; ki tétel róla, hogy a dévaj szellem ennyire kiszámíthatatlan!

Most persze vége mindennek; de azt hiszem, mégis retentően ostoba voltam s ez faj. S nem sok idő telt, hogy a környék intelligenciája a legnagyobb bámúlattal vette tudomásul Antonia és az orvos eljegyzési híret. Csak egy ember nem csodálkozott s ez a nagy logikus volt, a ki Amor logikájára merete bizni boldogságának felépítését, a nélkül, hogy egy kis bölcsességgel ezt a logikát kitanulmányozta volna. DOLORES. FRANCZIA REGÉNY A SPANYOL RÉMURLALOM KORÁBÓL. MÁSODIK RÉSZ. — Soha!... Eljének a flamandok! — válaszolta Karlo és a fejszélevé tovább is csapdosta az ajtót, mely már engedni kezdett. — Eljének a flamandok!... Halál a spanyolokra! rivalltak a hazafiak. — Tüzet!... tüzet mindenütt! — ordította Noircarnes. Szörnyű dördülés hangzott. A csarnok füsttel telt meg, csak néhány faklya ingadozó lángja világította meg a véréngeszt. — Tüzet, bajtársak!... Azután kardra!... kiáltotta Karlo, a nélkül, hogy megszűnnék vagdalmi fejszéjével az ajtót. A hazafiak jól löttek, golyóik, melyeket a lépcső utolsó fokain teljes világságban tölönő spanyolokba irányítottak, erősen megrikítottak azok sorait. A muskétások rendetlenül hátráltak. Hallani lehetett Noircarnes szikzdobásait, mi-alatt megakadályozni igyekezett őket, hogy visszavonuljanak a lépcsőkön s az első emelet folyosóira meneküljenek. — Előre hát gazok és tüzet!... Tüzet mindenütt! — kiabálta a főhadbíró. Huszan voltak egy ellen!... Lőjétek az össze ezt a csöcséket!... Pusztítsátok el valamennyit! Karlo még mindig teljes erejével dolgozott. A lövések közben hallatszott a lába nyomulós vas csikorgása, az ajtó recsegése. — Batorság, Karlo!... Még kivihattuk a gyűlömet... Minhely az ajtó kinyílt, kirohant a nagypiacra, a Hallgatag Vilmos elé... De a jel... a jel!... Miért nem adja meg Jónás a jelt? — Az ajtó enged!... Végre! — szólt Karlo s egy utolsó fejszevadászat alatt nagy zajjal tarult csak a nehéz tölgyfa-szarnyak. Örömriváltság tört elő a hazafiak torkán, mentve hittek magukat; de csaknem ugyanabban a pillanatban megfagyott a hang ajkaikon. A helyett, hogy kirohant volna az előtűk elterülő nagypiacra, remülten hőkentek vissza. Két század muskétás archoz emelt puskákkal állta előtűk az utat. — Két tűz közé voltak szorítva. — Előre!... Tüzet!... tüzet hát! — kiáltotta fenn a lépcsőről Noircarnes. A király és az egyhá nevében, öljétek meg valamennyit! A mar erősen megízédelt hazafiak a csarnok egyik szegletében csoportosultak; nem volt mar idejük újra megtölteni a fegyereket, kardot rántottak hát, azztal az elhatározással, hogy a villogó aczéllal az utolsó csepp vérig fogják védelmezni életüket. — És semmi a toronyban! — sóhajtott Rysoor. Jónás megijedt volna? — — Nézd, ott! — mondá neki Karlo elcsüggedten. — És a fejszét a toronyba vezető szűk lépcső felé nyújtotta ki. Riguez kapitány muskétásai óvatosan jöttek le a csigalépcsőn. Közöttük volt megkötözve Jónás. Egy katona a puskatászával tisztálta előre a harangozót. — Oh, most már minden elveszett... most már csak meglátnunk lehet... szepén meglátnunk! — suttogta Rysoor kétségbeesetten. — De löjétek hát gyávák, löjétek!... Látjátok, hogy nem akarjuk megadni magunkat; löjétek! — kiáltotta Karlo a spanyoloknak, a kik lassan egy retentelen kört képeztek körülük a puskákkal és a lándzsákkal. Egy tüzelésre bírta őket, Karlo kiugrott bajtársai sorából, fölemelte fejszéjét a hozzá legközelebb áll spanyolra és leütötte. Noircarnes kinyitotta a kardját. Tüzet készült vetyényelni, a mikor a kívülről behangzó trombita-harsogás zaiban Ala a herceggel jelent meg mellette.

De a jel... a jel!... Miért nem adja meg Jónás a jelt? — Az ajtó enged!... Végre! — szólt Karlo s egy utolsó fejszevadászat alatt nagy zajjal tarult csak a nehéz tölgyfa-szarnyak. Örömriváltság tört elő a hazafiak torkán, mentve hittek magukat; de csaknem ugyanabban a pillanatban megfagyott a hang ajkaikon. A helyett, hogy kirohant volna az előtűk elterülő nagypiacra, remülten hőkentek vissza. Két század muskétás archoz emelt puskákkal állta előtűk az utat. — Két tűz közé voltak szorítva. — Előre!... Tüzet!... tüzet hát! — kiáltotta fenn a lépcsőről Noircarnes. A király és az egyhá nevében, öljétek meg valamennyit! A mar erősen megízédelt hazafiak a csarnok egyik szegletében csoportosultak; nem volt mar idejük újra megtölteni a fegyereket, kardot rántottak hát, azztal az elhatározással, hogy a villogó aczéllal az utolsó csepp vérig fogják védelmezni életüket. — És semmi a toronyban! — sóhajtott Rysoor. Jónás megijedt volna? — — Nézd, ott! — mondá neki Karlo elcsüggedten. — És a fejszét a toronyba vezető szűk lépcső felé nyújtotta ki. Riguez kapitány muskétásai óvatosan jöttek le a csigalépcsőn. Közöttük volt megkötözve Jónás. Egy katona a puskatászával tisztálta előre a harangozót. — Oh, most már minden elveszett... most már csak meglátnunk lehet... szepén meglátnunk! — suttogta Rysoor kétségbeesetten. — De löjétek hát gyávák, löjétek!... Látjátok, hogy nem akarjuk megadni magunkat; löjétek! — kiáltotta Karlo a spanyoloknak, a kik lassan egy retentelen kört képeztek körülük a puskákkal és a lándzsákkal. Egy tüzelésre bírta őket, Karlo kiugrott bajtársai sorából, fölemelte fejszéjét a hozzá legközelebb áll spanyolra és leütötte. Noircarnes kinyitotta a kardját. Tüzet készült vetyényelni, a mikor a kívülről behangzó trombita-harsogás zaiban Ala a herceggel jelent meg mellette.

A kormányzó egészen harczra felkészültlen jött, pánczéllal a mellén, aczéll labdókkal a lábain és fehér tollas sisakkal a fején. Kezében a marsall-botot tartotta s nyakában az aranygyapjú lögött. A herceggel intett a botjával. A trombiták megszűntek harsogni. — Melyik az önök között urak, a kit vezérüknek ismernek? — szólalt meg a herceg és sötét tekintetű végig jartatta a meg életben maradt hazafiak kis csoportjában. — En! — felelte azonnal Karlo s kilépet a sorból. De Rysoor keze visszarántotta. — A harczban igen, — mondá neki halkán, most azonban visszaveszem a rangomat. — És a menekülő hazafi megnevelés tollas kalapját, miattal bátran a szemébe nézett Flándia hóhérijának, csevegő hangon válaszolta: — A vezér én vagyok, fenség... Rysoor gróf... — Nagyon jól van, gróf ur, — viszonzá udvariasan Alba, regen ismerem ont... Most pedig minthogy elkesztültünk oraniám Vilmos előadására, meg fogjuk ott kerüni, hogy vonuljon be a varosba... Végét vetünk a lazadásnak, mert összezsuzunk a fejet. Rysoor Karlohoz fordult: — Az oraniám herceggel beleesik a törbe... ha belép a varosba, vesze van! — Hogyan gyűlömettesük! — felelte Karlo halkán. Rysoor kétségbeesetten álltá pont. — Miétele jeldetésben állapot meg, gróf ur, hogy a herceggnek kaput nyissanak?... — Azt hiszi fenség, hogy el fogom árulni? — szól Rysoor s arcán az öröm viánt meg. — És bajtársaihoz fordulva hozzátette: — Áldassék az Ur szent neve, barátim; ön nem tudja... A Hallgatag Vilmos nem teszi be a lábát falaink közé... A haza meg van mentve. — Ha én nem is tudom a jelt, van valaki, a ki tudja és meg fogja mondani, — jelentette ki nyugodtan Alba. Hatarszólt a muskétások kapitányához: — Riguzót.

1898 U... Egész év... Negyedr... Egy hór... Különös... szűbb és... szalon... értelmeben... egész évre... dijak az... költödték... — Szen... után 2 ó... kón a bu... stán! — Innsbruck... Becsről a... örök föhé... zott. — Ja... herceggel... Ferdinánd... előtti Ern... jöjéiket le... — Kobur... végkép elt... hogy a leg... botányokt... csevegő üg... rányhá n... hogy elsim... férjétől eg... tudvalegő... a lovagját... ugyanakkó... volna el. A... denki — E... rta a dól... Mattiasch... kik fejedé... vége a sz... De nem... A herce... csak értek... csak esend... lap azt a... visszaküld... melten mo... ban is. Cs... tesztéséne... szűnnek t... el az árke... mi el bírne... tudatjait... — Riga... gozót. — Csaknem... törze, hát... szegett... Alba h... mérté vég... — Tége... lassan. Te... te tehát is... — Ism... Jónás. — Nos... a kezét í... meg!... — A kator... Riguezet... keitől a b... — Jón... azt, a mit... meskedj! — Ne b... Rysoor is... A harar... kintzett ke... — En ó... fordultam... vannak! — — Háró... tenni, ezek... Galéna. — Men... tünk! — Rysoor. — Oh... dás, a kit... megragad... — Vég... bosen. — És vala... örönony... — Jón...

